

Dominik Plašil (6. A, 2013)

Téma:

**Opustíš-li mě, nezhynu,
opustíš-li mě, zahyneš!
Viktor Dyk**

Zamyšlení nad záležitostmi, pro které jste ochotni obětí a které dávají vašemu životu smysl, pocit naplnění.

Opustíš-li mě, nezhynu, opustíš-li mě, zahyneš – citát, který by každý mohl chápat jinak. Někdo jako pohrdání tím druhým; vyjádření vlastní nezávislosti na někom, něčem; slabou výhrůžku, že musíš být stále se mnou, jinak budeš litovat, anebo úplně jinak.

Lze jej chápat i ve větší metafoře, například v případě koníček: pokud svůj koníček přestanu dělat pravidelně, zřejmě se mně samotnému příliš nestane, už jen proto, že nemám potřebu ho nějak aktivněji pěstovat. Ale již zmíněný koníček zaniká, hyne anebo se pozastavuje.

Takovýto koníček má určitě každý. Někdo malování a zpívání, někdo hraní na hudební nástroj, někdo se rád učí cizí jazyky. Pro mě osobně jsou to hlavně „hasiči“, tedy hasičský sport, a v poslední době obrovský zájem o studia informačních technologií a hlavně programování. Zdá se mi to příjemně vyváжено – sportovní aktivita a učení v teple domova.

Informatika a již zmíněné programování mě velice baví. Zprvu to tak vůbec nevypadá, ale když toho člověk zná a umí více, je to veliká zábava. Je to tvorba něčeho nového: nových programů, aplikací nebo DLL knihoven – někdo by dokonce mohl říct, že programátor je něco jako polobůh. Hlavně mě motivuje myšlenka, že se již teď připravuji na budoucnost, že se mi to jednou bude hodit. Ano, mohl bych se každé odpoledne bavit hraním různých počítačových her, ale často říkám, že to mi jednou k ničemu nebude. Přeci jen je lepší se snažit více a třeba jednou takové hry vytvářet a vydělávat si tím. A zábava, ta je při tom stejná, ne-li vyšší. Tomuto studiu často obětuji i volný večer nebo odpolední volný čas po náročném dnu ve škole.